11. Brev till
Gustaf Bergman
från
olika avsändare
1902 - 1907.

Kära vänner Gustaf och Maria!

Det må väl synas besynnerligt för Eder, att jag gör så många betänkligheter, då Ni hålla till godo med min skråpighet, men de skäl jag anfört ~~och~~ först och sist hjertverksamheten, sådan den nu gör sig känbar, äro bindande för mig. Låten det derför blifva vid mitt första ord till de unga vännerna. Att det icke berodde på bristande sympati för dem, det vet Gud.

En gräddsnipa af silfver, som från Gertruds mormor öfvergick till hennes farmor, skall jag öfversända, så snart

jag återfått den från guldsmeden.
Väggu[r]ret, regulatorn, torde redan hafva kommit under Eder Upsala-adress.
Jag vet nog, att den sortens ur ~~ure~~ icke äro moderna, men de gå säkrast och hafva en viss hemtrefnad med sig och se vördnadsbjudande ut, såsom det höfves ~~en~~ tidmätare.

Tillgifvet helsar Eder
C. W. B.

Rosenvik d. 10 Jan. 1902.

Upsala d. 1 aug. 1908.

Kära Broder och Vän!

Huru tackar Eder, Dig, Maria och Astrid, ja Emanuel och, för denna Eder sista kärleksbevisning mot oss. Det blifver ej annat, än ett upprepande af den hjertebön, som oupphörligt manades fram hos Eder: "Herre, välsigna detta hem"! Otaliga anledningar till den bönen har visserligen gifvits förut ända fr. första sammanträffandet och din Faders tid, men betydret deraf och värmen deri har nu återgivet ökats! Och dermed äfven tacksägandet uppåt till all god gåfvas Gifvare.

Nog njöt jag i mycket rikt grad både till ande och lekamen — i lekam. sammanfattar jag själ och kropp, det för allt lefvande gemensamma — under veckorna hos Eder; af den ostörda friden i andens verld — den just här dem vid samvaro så lätt oroas — och likaså af skönheten i naturens — skogen, sjön, blomsterna, det härliga fältet, kycklingarne med deras förnöjliga moderliga vårdarinna och dess der lilla, som hos menskorna sökte hjelp mot hälftenas kamrater, ja äfven ej litet af de goda hästarne, såsom både språng och gång — både ett barndomsminne och ett föredöme för verk-

samtiden i hvardagslifvets enahanda —
ja (många mellanmeningar eller tankestänkar, som du ser, men de må ostördt kunna lopas fram i vänbref) jag kan väl säga, att just Kärternes skiefs var mitt första fröjdeämne på vägen från Tjuste och sedan den slingrande vägen sjelf på Addebodas egor, och fröjd, som sedan ökades under resan till Storstugan på i mötta tycke och minnes bättre vagnsplatsen —— ja jag njöt af allt detta och otaligt mycket mer hos Eder i mycket hög grad, men kanske ännu mycket mera njöt jag deraf i går här genom kontrasten i nästan allt, och derigenom ökades tacksamhetskänslan, ja den svalkade, oaktadt sin värme, i den öfvervattnade, med hvdamon fyllda stadsluften, och min stundom återkommande tanke (frågan) från Addeboda: är du berättigad till allt detta, har du rätt, att så blott njuta af vännens oförskyldt, ehuru af oss alla vår Fader tacksamt mottagna, kärlekens gåfva? den frågan vändes om till ett af olustskänslan — vara moderna forskare kalla den "olust"-känslan, derföre att tyskarne har "Lust und unlust" — ofvanligt frammanadt: "tacka du, tacka du för den goda gåfva, du fått, och låt den bära frukt i den tid, som ännu skänkes dig, efter denna stärkta krafter, som den medförde.

Således: vid vägen på torp mark kan vistelsen hos Eder möjligen liknas. Den tanken föddes deraf, att just nu faller här ett stilla regn. Jag hoppas att vestanvind för det öfver till Addeboda.

Varm helsning till Maria, Astrid och Emanuel från oss alla. Jag kunde väl sända dem till hela naturen, med allt lefvande deri; det förehåller mig mer och mer, som vore naturen — den naturen naturans — emottaglig för ett armt menniskotack och ännu mera, som om den i tysta hviskningar eller susningar återgäldade det. Ja! till och med de döda verksamhets-produkterna tyckas mig nästan kunna emottaga och återgälda kärlek. Det kunde ju förklaras genom deras inverkan på den lefvande omgifningen.

Nan Torsdag-kväll hoppas vi att Mor kommer på Rörund, och om Fredag-qväll skulle Maria och jag ge oss af att öka hamn i Wisby.

Tack! vännen

Eder Claesson

Käre Farbror!

Nog känns det underligt att skrif-
va ut Familjen Bergmans betyg
från Upsala, dit vi trängtat och så
många med oss ansågo den helt
höra. Jag kan dock icke göra det
utan att säga ett hjärtevarmt tack
för allt, som Farbror ~~och~~ i öfrigt
hela Familjen Bergman i kärlek off-
rat både i det lycka och enskilda
samt för hela församlingen. Vi
trängtat kände och ha ofta sagt
att när Prof. Bergmans lämnade Up-
sala, förlorade vi af våra trognaste
vänner och ett mycket godt stöd.

Men det goda lefver. Gud gifve
nu frid och glädje i Stockholm.

Och tack för allt under Upsala
tiden.

Tacksamt tillgifne
Cl Törnå

Upsala d 7/5 07